

Pegò a 17 de març de 2022

Joan Miquel Almela Cots, arxiver municipal, admet que ha rebut l'encarreg de part de l'Alcalde de Pegò d'elaborar un informe sobre les persones de Carmen Alemany Bay i de Carmel Giner Bolufer, amb motiu de la proposta dels seus noms per a la futura Biblioteca Pública Municipal que s'està construint en l'antic Col·legi Cervantes.

Així doncs, elabora el següent informe.

Joan Miquel Almela
Arxiver Municipal de Pegò

CARMEL GINER BOLUFER

(Pego, 1901-1974)

Cronista i arxiver

De formació netament autodidacta va començar a interessar-se exclusivament per la història i l'arqueologia després d'acabada la Guerra Civil. En l'època anterior, sent oficial de Telègrafs, ja es va dedicar des del periodisme a tractar temes de caire social i contestatari davant de la realitat de Pego i la seua comarca com el tren o l'agricultura. Va escriure en periòdics locals com *La Voz de Pego* i *Renovación*, i en altres d'àmbit nacional com *La Voz*, *El Sol*, *Ahora*, *Estampa*, *Diario de Alicante*, *El Luchador*, *Diario de Valencia*, *Semana Gráfica*, *Levante* i *Las Provincias*.

En 1933 va proposar a l'ajuntament la denominació del passeig Cervantes amb motiu de la festa del llibre d'aquell any.

En 1942 va ser nomenat cronista oficial de Pego i la seua comarca, i va fundar la revista *Bullentó*, la qual es convertiria dos anys després en el Llibre de Festes de Pego. Ací va escriure nombrosos articles al temps que també va col·laborar en altres publicacions i revistes com *Valencia Atracción*, *Ciudad (Alcoi)*, *Saitabi*, *Llibre de festes de Moros i Cristians d'Alcoi*, en els llibrets de Falles de Pego i en la revista *Pelagus*.

L'any 1946 va ser nomenat delegat comarcal del Servei d'Investigació Prehistòrica de València al temps que presentava el seu primer treball seriós, *Arqueología en Pego y su comarca*, en el primer congrés arqueològic del llevant espanyol celebrat a València i que apareixeria publicat en la prestigiosa revista *Saitabi*. Després d'aquest treball va publicar altre amb el títol de *Topografía histórica de los valles de Pego* que apareixeria en separata de Anals del Centre de Cultura Valenciana de 1947. Aquest estudi va ser el inici del canvi en concepció sobre el poblament islàmic anterior a la conquesta i va impactar fins i tot el medievalista francès Pierre Guichard quan va venir a estudiar el tema in situ a finals dels anys seixanta.

L'any 1947 va fundar i dirigir el Centre d'Estudis Comarcals, depenent del CSIC, el qual va tenir una curta vida a falta de col·laboració institucional. Aquest tipus de càrrecs, tots honorífics i no remunerats, van anar succeint-se al llarg de la vida de Carmel Giner. Era col·laborador del Centre de Cultura Valenciana des de l'any 1943. En 1953 va ser col·laborador del Instituto de Estudios Africanos de Madrid, en 1956 delegat en Pego de la societat Lo Rat Penat i en 1957 membre de l'Institut d'Estudis Alacantins.

En 1970 participà en la VII assemblea de cronistes del Regne de València amb el títol de *L'onomàstica àrab, morisca i cristiana en la vall de Pego durant els segles XV, XVI i XVII*; i també en el Primer Congrés d'Història del País Valencià, celebrat a València del 14 al 18 d'abril de l'any 1971, durant el qual va presentar el seu treball: *Identitat dels blavets (moriscos) de les valls de Pego. Expel·lits al 1609 i la dels nous pobladors*.

Un dels seus treballs més considerables va ser l'elaboració de les fitxes de la comarca per a la Gran Enciclopèdia de la Regió Valenciana, la qual es publicaria en dotze volums l'any 1973.

Durant la postguerra i la dictadura Carmel Giner va treballar per a l'ajuntament de Pego com a cronista, arxiver, bibliotecari i com una espècie d'ambaixador diplomàtic en tots els actes culturals i festius que tingueren lloc en el poble, la majoria dels quals van ser obra seua.

Càrrecs, distincions i organismes creats	
Vocal del Consell Escolar de Pego	1932
Cronista oficial de Pego	1942
Director-Corresponent del Centre de Cultura Valenciana	1943
Delegat comarcal del Servei d'Investigació Prehistòrica	1946
Director de l'Arxiu Municipal	1946
Director de la Biblioteca Pública Municipal	1946
Fundador i director del Centre d'Estudis Comarcals de Pego	1947
Membre de les seccions d'arqueologia, història, lingüística, prehistòria i toponímia del Centre de Cultura Valenciana	1948
Fundador i president del Centre Excursionista Cultural de Pego	1949
Fundador i director de L'Escola valencianista d'Acció Catòlica	1949
Representant de la SGAE	1952
Membre de la comissió provincial de Monuments Artístics-Històrics d'Alacant	1957
Delegat de Lo Rat Penat a Pego	1958

Membre de l'Institut d'Estudis Alacantins	1958
Actes culturals organitzats	
Jocs Florals a Pego	1944
Lletra de l'Himne de Pego	1949
Fundador de les Falles a Pego	1954
VII centenari del municipi	1962
Agermanament amb Pego d'Abrantes	1971

CARMEN ALEMANY BAY

(Pego, 1964)

Doctora en Filologia hispànica. Catedràtica de literatura hispanoamericana de la Universitat d'Alacant

Professora des de 1992 de la Universitat d'Alacant. Va ser directora del Màster en Estudis Literaris de la Universitat d'Alacant i durant dotze anys del *Centro de Estudios Iberoamericanos Mario Benedetti*. Directora de la revista *América sin Nombre* i de la col·lecció *Cuadernos de América sin Nombre*.

És autora dels llibres: *La novelística de Carmen Martín Gaité. Aproximación crítica* (1992); *Poética coloquial hispanoamericana* (1997); *La polémica del meridiano intelectual (América sin Nombre)* (1997); *América sin Nombre (1927). Estudio y textos* (1998); *Mario Benedetti* (1999); *Residencia en la poesía: poetas latinoamericanos del siglo XX, La narrativa de la alteridad en América Latina (desde el boom)* (2009) i *Miguel Hernández, el desafío de la escritura. El proceso de creación de la poesía hernandiana* (2013).

Ha sigut antòloga i editora d'obres de Miguel Hernández, especialment, l'edició de l'Obra completa de Miguel Hernández, amb Agustín Sánchez Vidal y José Carlos Rovira, Madrid Espasa-Calpe, 1992. És editora també de l'obra de Jaime Sabines, *Uno es el poeta. Antología* (2001) i de la *Poesía completa de José María Heredia* (2004).

Ha sigut editora dels següents volums: *Sobre Dulce María Loynaz (Estudios sobre la poesía, su narrativa y sus opiniones literarias)* (edición con Remedios Mataix) (2007); *América en el imaginario europeo. Estudios sobre la idea de América a lo largo de cinco siglos* (edición con Beatriz Aracil) (2009); *Háblame de poesía. Reflexiones sobre la poesía española*

hispanoamericana y conversaciones poéticas (edició amb Pilar Blanco) (2009); *Diálogos para el Bicentenario: Concepción-Alicante* (amb María Nieves Alonso) (2011); *Artes poéticas mexicanas (de los Contemporáneos a la actualidad)* (2015); *Raúl Zurita. Alegoría de la desolación y la esperanza* (amb Eva Valero Juan i Víctor M. Sanchis) (2016) i *Las ficciones heterodoxas de Margo Glantz. Visiones críticas* (2018).

És editora dels números monogràfics de revistes: *Relaciones entre la literatura española e hispanoamericana en el siglo XX. América sin nombre* (2002) i *Anales de Literatura Española. Narradoras hispanoamericanas desde la Independencia a nuestros días* (2004). També editora en col·laboració de les següents actes de Congressos: *José Martí: historia y literatura ante el fin del siglo XIX* (1997), *Inventario cómplice. Actas del Congreso Internacional Mario Benedetti* (1999), *La isla posible, Actas del III Congreso de la AEELH* (2000), *La lengua, la academia, lo popular, los clásicos, los contemporáneos. Homenaje a Alonso Zamora Vicente* (2003), *Neruda y la tradición literaria*, Actas del IX Congreso del Celcirp. Relaciones culturales y literarias entre los tres países del Río de la Plata (2003).

Les línies d'investigació de Carmen Alemany es centren en la literatura hispanoamericana dels anys 60 fins als nostres dies, poesia i narrativa i, sobretot, de les dones, encetant la variant que ella anomena «*narrativa de lo inusual*».

Les relacions literàries entre Hispanoamèrica i Espanya en el segle XX és una altra de les línies de treball.

Pel que fa a la literatura espanyola, la poesia de Miguel Hernández és el tema d'estudi més vital de Carmen Alemany.¹

L'any 2019 va rebre el *Premi Jo dona* que atorga l'Ajuntament de Pego.

Ha fet volar el seu saber per tota la geografia espanyola i per països com Alemanya, Itàlia, Cuba, Xile, Mèxic i Veneçuela.

En l'actualitat, Carmen Alemany és una de les hispanistes més conegudes i importants en panorama de la literatura espanyola.

1 Universitat d'Alacant. Pàgina web del docent.

